

Η αποκρυφιστική θεώρηση του Χριστού από την ανθρωποσοφία

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ανθρωποσοφία είναι η αποκρυφιστική διδασκαλία και κοσμοθεωρία, που τη διαμόρφωσε σε ίδιο σύστημα ο πρώην γενικός γραμματέας της Γερμανικής Θεοσοφικής Στοάς Rudolf Steiner (1861-1925). Στη διδασκαλία του R. Steiner σχετικά με το πρόσωπο του Χριστού, υπάρχει μια πρωτοφανής περιφρόνηση των ιστορικών δεδομένων των ι. ευαγγελίων, και μια ταυτόχρονη εμμονή και επιμονή να προσαρμοστούν τα όσα αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη στα αποκρυφιστικά φαντασιοκοπήματά του.

Σύμφωνα με τον R. Steiner, πριν την έλευσή του στη γη ο Χριστός ήταν ηλιακό πνεύμα, που είχε ηγετική θέση μεταξύ των άλλων ηλιακών πνευμάτων, που κατευθύνουν τις κοσμικές υποθέσεις. Κατά την έναρξη του επιγείου βίου του Χριστού γεννήθηκαν δύο παιδιά με το όνομα Ιησούς. Από τα δύο παιδιά το ένα κατάγονταν από τον οίκο του Δαβίδ, και το άλλο από τον οίκο του Σολομώντα. Το παιδί που κατάγονταν από τον οίκο του Σολομώντα και στο οποίο αναφέρεται ο Ματθαίος ήταν μετενσάρκωση κάποιας ατομικότητας, που προηγουμένως είχε ζήσει πάνω στη γη ο Ζωροάστρης.

Η ατομικότητα του Ζωροάστρη παρέμεινε στο παιδί Ιησούς, που προέρχονταν από τον οίκο Σολομώντα μέχρι το δωδέκατο έτος. Τότε το εγκατέλειψε και κατοίκησε στο άλλο παιδί Ιησού, που αναφέρει ο Λουκάς. Μεταξύ του 12-30 έτους ο Ιησούς γνώρισε την λατρεία του Μίθρα, έζησε με τους Εσσαίους κ.ά.

Επιπλέον ο R. Steiner ισχυριζόμενος ότι άντλησε στοιχεία από τα λεγόμενα «Ακασικά αρχεία», αποκρυφιστικού και φανταστικού χαρακτήρα δεδομένα, προσφιλής σε πολλούς αποκρυφιστικούς χώρους, έγραψε το λεγόμενο «Πέμπτο Ευαγγέλιο», όπως το ονόμασε, μια «βιογραφία» του Ιησού μεταξύ του 12-30 ετών.

Μέχρι το τριακοστό έτος συνυπάρχουν στον λεγόμενο Ιησού του Steiner το αστροειδές σώμα του Βούδδα και το πνεύμα του Ζωροάστρη. Κατά τη στιγμή της Βάπτισης στον Ιορδάνη εγκατέλειψε το σώμα του Ιησού το πνεύμα του Ζωροάστρη και βαπτίστηκε το σώμα του Ιησού του από Ναζαρέτ, μέσα στο οποίο κατοικούσε η κοσμική ατομικότητα του Χριστού.

Αυτή δεν ήταν τίποτα άλλο, παρά ο ποιητής των ηλίων σύμφωνα με τα περί κόσμου αποκρυφιστικά παραδοξολογήματα της Ανθρωποσοφίας. Στο μυστήριο του Γολγοθά, κατά τον R. Steiner ο Χριστός ως αρχηγός των ηλιακών όντων, έχυσε το αίμα του συμβολικώς και κατέστη το κύριο Πνεύμα, οδηγός εξέλιξης και πολιτισμού στη γη. Στο Γολγοθά παίρνει επάνω του το Κάρμα του κόσμου. Μετά την ανάστασή του ο Χριστός καθίσταται αντί θεός-Πνεύμα του ηλιακού πεδίου, θεός-Πνεύμα της γης.

Οι περί του Χριστού αποκρυφιστικές αντιλήψεις του R. Steiner αποτελούν και τις περί του Χριστού απόψεις της αποκρυφιστικής κίνησης «Κοινωνία Χριστιανών» (Christengemeinschaft), καθώς η ίδρυσή της στόχευε στην παρουσίαση του χριστιανισμού με ανθρωποσοφικές προϋποθέσεις και περιεχόμενο. (Βλ. «Ορθόδοξος Τύπος», Αρ. Φ 1967, 15-3-2013, σ. 3).

* Για τη σύνταξη του παρόντος λάβαμε υπόψη μας τα κάτωθι: Klaus von Stieglitz, Die Christosophie Rudolf Steiner, Witten 1955. Bernhard Grom, Anthroposophie und Christentum, München 1989. Klaus Bannach, Anthroposophie und Christentum, (Forschungen zur systematischen und ökumenische Theologie, Band 82), Göttingen 1998. Lothar Gassman, Was ist Anthroposophie?, Lage 20065.

Του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτωρος Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 1984, 19 Ιουλίου 2013

Πηγή: impantokratoros.gr